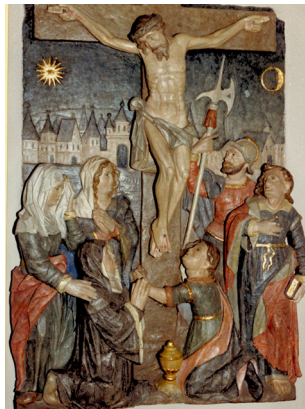

De parochiekerk van Grevenmacher is aan de Romeinse diaken en martelaar Laurentius gewijd. Van 1820 tot 2017 was het de Decanaatskerk en sinds 2017 Nationaal Monument. De kerk heeft een lange en bewogen geschiedenis. In 1782/83 werd ze volgens de plannen van architect Johann Anton Neurohr uit Trier gebouwd. Het is een eenvoudige hallenbouw waarin men monumentale glas-in-loodramen uit de jaren 1950, een Westenfelder-orgel uit 1983 bevestigd aan de toren en vele andere kunstwerken kan bewonderen. De vier klokken in de toren (Laurentius I, Donatus, Maria, Laurentius II) en de kleinste (Nicolas) in het dakframe boven het altaar vertellen ook verhalen. Zo werd de „vuurklok“ (Laurentius I) in 1824 nieuw gegoten uit het metaal van de klok die als gevolg van de brand van 1822 was gesmolten.

Kruisigingsreliëf

Het barokke, kleurrijke stenen kruisigingsreliëf in de linker voorwand, waarop het kruisbeeld met de silhouet van een stad op de achtergrond is afgebeeld, dateert uit het begin van de 17e eeuw en is van groot belang voor de kunstgeschiedenis.

De kerkramen

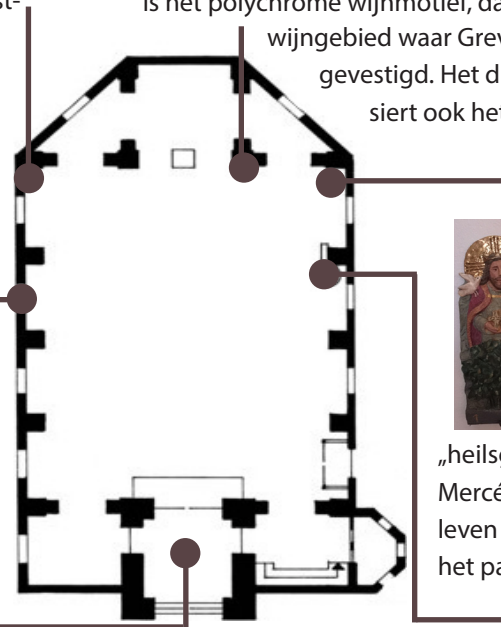
Het monumentale en hoogwaardige figuratieve gebrandschilderde glasensemble van het schip werd eind jaren vijftig van de vorige eeuw bij Camille Croat in opdracht gegeven. Het toont de kerkpatroon Laurentius naast de silhouet van de parochiekerk van Grevenmacher, evenals andere heiligen waarvan de verering iets te maken heeft met de geschiedenis van de parochie, of liever gezegd de Moezelstreek.

De kerktoren

De nieuwe kerk was, in tegenstelling tot haar voorganger, aangebouwd aan de historische wachttoren en verdedigingstoren in het midden van de eens zo versterkte stad. Men komt de kerk binnen via deze imposante toren met zijn massieve muren, die ooit bescherming bood aan de burgers van Grevenmacher toen er gevaar dreigde, maar soms ook als gevangenis werd gebruikt.

De ambo (lessenaar) is het werk van de Zuid-Tirolse beeldhouwer Peppi Rifesser, die tijdens de restauratie van de kerk van 1978-1981 werd aangekocht en die samen met het eveneens door Rifesser vervaardigde altaar, doopvont en tabernakel een harmonieus geheel vormt. Bijzonder opvallend is het polychrome wijnmotief, dat past bij het wijngebied waar Grevenmacher is gevestigd. Het druivenmotief siert ook het orgelbuffet.

De weg van verlossing

Sinds eind 2012 siert een speciale keramische „heilsweg“ de zijwanden van het schip. Het toont de „heilsgeschiedenis“ van de Franse benedictijnse nonne Mercédès Cailleteau, van de Hof van Eden tot het leven en de dood van Jezus en de herontdekking van het paradijs.

Preekstoel

De stenen preekstoel met zijn kleurrijke decoratie met de vier evangelisten en hun attributen dateert uit het einde van de 17e eeuw. De toegang tot de preekstoel, die wordt bewaakt door barokke engelen, is alleen mogelijk vanaf de sacristie.

Text: Monique Hermes
Foto's: M. Hermes, C. Bache, L. Simon
Plan: Stiftung Glasmalerei
ErwuesseBildung 2020